

Creative writing

Το πολυτιμότερο για τον άνθρωπο (για κάθε ύπαρξη)

Καραβάκι - ευχή

Φωνή

Κεράκια ύμνος της Αγάπης

<https://www.youtube.com/watch?v=WuBYOKT2Bps>

hymn to love

And now I will show you the best Way of all.

If I speak all tongues of men and of angels, but speak without love, I am no more than a noisy gong or clanging cymbal. If I can prophesy and fathom all mysteries and knowledge and if I have so much faith that I can move mountains, but have not love, I am nothing. If I give all my possessions to the poor, or even give my body to be burnt, but have not love, I gain nothing.

Love is patient; love is kind and envies no one. Love is never boastful, nor conceited, nor rude. It does not insist on its own way. It does not take offense, nor does it keep a record of wrongs. Love does not enjoy evildoing but enjoys the truth. There is nothing love cannot face; there is no limit to its faith, its hope, and its endurance.

Love never ends. Prophecy will cease. Tongues will be stilled. Knowledge will fail. For we know in part and we prophesy in part, but when the Fulfillment comes, the partial will be done away with. When I was a child, I spoke as a child, I saw as a child, I thought and reasoned as a child. When I became a man, I put away the things of a child. Now all we can see of God is like a cloudy picture in a mirror, but then we shall see him face to face. I do not know everything now, but then I will, just as God completely understands me.

In a word, there are three things that last forever: faith, hope, and love: but the greatest of them all is love.

Ελληνιστική κοινή

[13.1] Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ ἤχων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. [13.2] καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἶμι. [13.3] καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι.

[13.4] ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φουσιῶται, [13.5] οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, [13.6] οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· [13.7] πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.

[13.8] ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται. [13.9] ἐκ μέρους δὲ γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· [13.10] ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. [13.11] ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνου, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ

γένονα άνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. [13.12] βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην.

[13.13] νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

Απόδοση στη νεοελληνική

[13.1] Αν τις γλώσσες των ανθρώπων μιλώ και των αγγέλων, αλλά δεν έχω αγάπη, τότε ἔγινα χαλκός που ηχεί ἢ κύμβαλο που αλαλάζει. [13.2] Και αν έχω το χάρισμα της προφητείας και ξέρω όλα τα μυστήρια και ὅλη τη γνώση, και αν έχω ὅλη την πίστη, ὡστε να μετακινῶ βουνά, αλλά δεν έχω αγάπη, δεν εἶμαι τίποτε. [13.3] Και αν διανείμω ὅλα τα υπάρχοντά μου, και αν παραδώσω το σώμα μου για να καώ, αλλά δεν έχω αγάπη, σε τίποτε δεν ωφελοῦμαι.

[13.4] Η αγάπη εἶναι μακρόθυμη, εἶναι αγαθή και ωφέλιμη· η αγάπη δεν φθονεῖ· η αγάπη δεν καυχιέται, δεν επαίρεται, [13.5] δεν ασχημονεῖ, δεν ζητά το συμφέρον της, δεν παροξύνεται, δεν σκέφτεται το κακό, [13.6] δεν χαίρεται με την αδικία, αλλά συγχαίρει την αλήθεια· [13.7] ἀνέχεται τα πάντα, πιστεύει τα πάντα, ἐλπίζει τα πάντα, υπομένει τα πάντα.

[13.8] Η αγάπη ποτέ δεν χάνεται· ἀκόμα κι αν οι προφητείες καταργηθούν· ἀκόμα κι αν οι γλώσσες πάψουν· ἀκόμα κι αν η γνώση καταργηθεῖ. [13.9] Διότι ἐν μέρει γνωρίζουμε, και ἐν μέρει προφητεύουμε· [13.10] ὅταν ὅμως ἔλθει το τέλειο, τότε το ἐν μέρει θα καταργηθεῖ. [13.11] Ὅταν ἤμουν νήπιο, ὡς νήπιο ομιλοῦσα, ὡς νήπιο φρονούσα, ὡς νήπιο συλλογιζόμενον· ὅταν ὅμως ἔγινα ἄνδρας, κατήργησα τη συμπεριφορά του νηπίου. [13.12] Διότι τώρα βλέπουμε μέσα ἀπὸ καθρέφτη αἰνιγματωδῶς, ἐνῶ τότε πρόσωπο με πρόσωπο· τώρα γνωρίζω ἐν μέρει, τότε ὅμως θα ἔχω πλήρη γνώση, ὅπως με γνωρίζει [κι ἐμένα ο Θεός].

[13.13] Τώρα ὅμως μένει η πίστη, η ἐλπίδα, η αγάπη, αὐτά τα τρία· μεγαλύτερη δε αὐτῶν εἶναι η αγάπη.